

عنوان مقاله:

تغذیه لارو آرتمیا با مخمرهای پروبیوتیک تازه شناسایی شده ی تیمار شده با 2 مرکاپتواتانول فاقد لایه مانن پروتیین به منظور بهبود رشد آرتمیا

محل انتشار:

همایش ملی آبزی پروری و اکوسیستم آبی پایدار (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

بهنام شکارچی - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ارومیه، گروه زیست شناسی

علی قهرمانی - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ارومیه، گروه زیست شناسی

علی نکویی فرد - موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، مرکز تحقیقات آرتمیای کشور

رامین مناف فر - گروه بیوتکنولوژی، مرکز مطالعات دریاچه ارومیه، دانشگاه ارومیه

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش بررسی اثرات بتاگلوکان موجود در دیواره سلولی مخمرهای پروبیوتیک تازه شناسایی شده *Saccharomyces cerevisiae* strain YG3-1) پس از اعمال تیمار شیمیایی با 2 مرکاپتو اتانول بر مخمرها) بر میزان رشد آرتمیا بود. بدین منظور اثرات تغذیه با مخمرهای تیمار شده مذکور در دو گونه از آرتمیا به عنوان مدل زیستی مورد سنجش و ارزیابی قرار گرفته است. مخمرهای مورد استفاده همگی از روده ی ماهیان قزل آلا ی رنگین کمانی پرورشی استان آذربایجان غربی جداسازی شدند. سپس، گروهی از آنها پس از جداسازی و کشت در محیط مایع yeast extract-peptone-glycerol (YPG)) ، با 2 مرکاپتواتانول) با غلظت 3 / 5 درصد حجمی/حجمی) تیمار شدند. سپس ناپلی ها و لاروهای دو گونه ی *Artemia urmiana* و *A. franciscana* ب 1 مخمرهای تیمار شده تغذیه شدند. در پایان آزمایش، میزان رشد در جمعیت های بالغ تغذیه شده با مخمرهای مذکور مورد سنجش قرار گرفت. در انتهای آزمایش، این شیوه موجب بهبود رشد در هر دو گونه به ویژه اورمیا نا گشت ($P > 0.05$) نتایج به دست آمده پیشنهاد می نماید که مخمرهای مورد استفاده در این پژوهش می توانند جهت بهبود رشد انواع گونه های آرتمیا به کار روند.

کلمات کلیدی:

آرتمیا، *Saccharomyces cerevisiae* ، مرکاپتواتانول، بتاگلوکان، رشد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/584218>

